

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 832

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 11 decembrie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
791.	— Decret privind numirea unui judecător	2
792.	— Decret privind numirea unui judecător	2
793.	— Decret privind numirea unui judecător	3
794.	— Decret privind numirea unui judecător	3
795.	— Decret privind numirea unui judecător	4
796.	— Decret privind numirea unui judecător	4
797.	— Decret privind numirea unui judecător	5
798.	— Decret privind numirea unui judecător	5
799.	— Decret privind numirea unui judecător	6
800.	— Decret privind numirea unui judecător	6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 796 din 27 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	7–9
	Decizia nr. 835 din 11 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. (1) pct. 1, 1 ¹ și 2 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	10–11
	Decizia nr. 841 din 11 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (1) și art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	12–14
	Decizia nr. 842 din 11 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	14–16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind numirea unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ilie E. Eugenia-Ramona se numește în funcția de judecător la Judecătoria Videle.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.

Nr. 791.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Tășcan V. Adriana se numește în funcția de judecător la Judecătoria Buftea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.

Nr. 792.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna lordăchescu E. Elisabeta-Mihaela se numește în funcția de judecător la Judecătoria Buftea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.
Nr. 793.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Layet I. Carmen-Mihaela se numește în funcția de judecător la Judecătoria Buftea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.
Nr. 794.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Farcaș Ș. Mădălina-Elena se numește în funcția de judecător la Judecătoria Baia Mare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.
Nr. 795.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Arhip N. Alexandru-Bogdan se numește în funcția de judecător la Judecătoria Constanța.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.
Nr. 796.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Foltiș I. Adina-Iulia se numește în funcția de judecător la Judecătoria Târgu Mureș.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.
Nr. 797.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Rață-Alexandrescu I. Carmen-Salomee se numește în funcția de judecător la Judecătoria Târgu Mureș.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.
Nr. 798.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
privind numirea unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Roșiu A. Simona se numește în funcția de judecător la Judecătoria Târgu Mureș.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.
Nr. 799.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
privind numirea unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.082 din 28 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Comaromi A. Nicolae se numește în funcția de judecător la Judecătoria Timișoara.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 decembrie 2012.
Nr. 800.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 796**

din 27 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, în Dosarul nr. 21.971/3/2010 (361/2012) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie și care formează obiectul Dosarului nr. 769D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 937D/2012, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică, ridicată de același autor — statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice — în Dosarul nr. 12.115/3/2010 (59/2012) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a dosarelor menționate.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 937D/2012 la Dosarul nr. 769D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta arată că Legea nr. 221/2009 reprezintă un act normativ cu caracter reparatoriu, ce reglementează obligația statului de a acorda despăgubiri persoanelor care au suferit condamnări cu caracter politic în perioada regimului comunist sau care au făcut obiectul unor măsuri administrative asimilate acestora. Chiar dacă în această materie, a despăgubirilor acordate pentru suferințele

cauzate persoanelor în timpul dictaturii comuniste, nu se poate nega existența unor reglementări paralele, totuși, dispozițiile Legii nr. 221/2009 se aplică în mod complementar, prin suspendarea celorlalte proceduri întemeiate pe alte acte normative. În concluzie, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 21 martie 2012 și din 28 iunie 2012, pronunțate în Dosarul nr. 21.971/3/2010 (361/2012), respectiv nr. 12.115/3/2010 (59/2012), **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, într-un recurs formulat într-o cauză având ca obiect acordarea de despăgubiri pentru bunurile confiscate printr-o hotărâre de condamnare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 intră în vădită contradicție cu dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) și ale art. 16 alin. (1) din Constituție, pentru aceleași argumente pentru care prin Decizia nr. 1.358 din 21 octombrie 2010, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din aceeași lege.

În acest sens se susține, în esență, că, în materia despăgubirilor pentru daune materiale suferite de persoanele persecutate din motive politice în perioada comunistă, există 3 reglementări paralele cu aceeași finalitate, și anume repararea prejudiciului cauzat de preluarea abuzivă de către stat a imobilelor ca urmare a condamnărilor politice și a măsurilor administrative asimilate acestora: art. 7 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999, art. 1 din Legea nr. 10/2001 și art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009. Sunt încălcate astfel regulile de tehnică legislativă referitoare la interzicerea paralelismului legislativ, precum și la cerințele de precizie și claritate ale normei juridice, prevăzute de Legea nr. 24/2000, carențe ce au consecințe deosebit de grave asupra aplicării coerente și unitare de către instanțele de judecată a normei juridice incidente și în vigoare și care afectează, în final, principiul dreptății ca valoare supremă a statului român.

Totodată, autorul excepției consideră că „afirmația din expunerea de motive a Legii nr. 221/2009, în sensul că dificultățile legate de procesul de punere în aplicare a acestei

legi au determinat ca, în multe cazuri, persoane în vârstă care au făcut obiectul persecuțiilor în regimul totalitar comunist să nu obțină nici până la această oră vreo despăgubire concretă”, nu reprezintă un temei bine fundamentat pentru adoptarea legii, în sensul cerut de art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, și creează, pe de altă parte, premisele unei discriminări, deoarece instituie, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, un tratament juridic diferit pentru persoane aflate în situații similare, în sensul că destinatarii acestei legi sunt favorizați în raport cu persoanele îndreptățite care au urmat procedura administrativă prevăzută de Legea nr. 10/2001 sau de titlul VII din Legea nr. 247/2005, sub aspectul regimului stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv care nu pot fi restituite în natură.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Beneficiarii dispozițiilor de lege criticate sunt numai persoanele care au suferit condamnări cu caracter politic sau măsuri administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și cărora nu le-au fost restituite bunurile confiscate sau nu au obținut despăgubiri în condițiile Legii nr. 10/2001. Prin urmare, nu se poate susține existența unor reglementări paralele în această materie.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 nu contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, de vreme ce acestea se referă la persoanele cărora li s-au aplicat măsurile prevăzute de lege și cărora nu le-au fost restituite bunurile sau nu au obținut despăgubiri în condițiile Legii nr. 10/2001. Prevederile legale criticate fac parte din categoria actelor normative prin care s-a legiferat în domeniul măsurilor reparatorii care se acordă persoanelor privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora. Or, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 376 din 22 martie 2011, că legiuitorul este liber să opteze atât în privința măsurilor reparatorii, cât și a întinderii și a modalității de acordare a acestora, în funcție de situația concretă a persoanelor îndreptățite de a beneficia de aceste despăgubiri.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative

asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, astfel cum au fost modificate prin art. XIII pct. 2 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Acestea au următorul cuprins:

— Art. 5: „(1) Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței prevăzute la art. 4 alin. (4), în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la: (...)

b) acordarea de despăgubiri reprezentând echivalentul valorii bunurilor confiscate prin hotărâre de condamnare sau ca efect al măsurii administrative, dacă bunurile respective nu i-au fost restituite sau nu a obținut despăgubiri prin echivalent în condițiile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau ale Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare;”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), referitoare la valorile supreme ale statului român și la principiul supremației Constituției și obligația respectării legilor, și ale art. 16 alin. (1), potrivit cărora „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată următoarele:

Criticile de neconstituționalitate formulate de autorul excepției se bazează, în esență, pe argumentele ce au fundamentat soluția de admitere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009, pronunțată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.358 din 21 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010.

Cu acel prilej, Curtea a constatat încălcarea prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, textul de lege examinat aducând atingere valorii supreme de dreptate și, în același timp, contravenind, prin modalitatea de redactare, normelor de tehnică legislativă, prin crearea unor situații de incoerență și instabilitate, contrare prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Curtea a mai reținut că dispozițiile de lege ce au constituit obiectul controlului de constituționalitate nu corespund exigențelor de tehnică legislativă referitoare la precizia și claritatea normei juridice, în contextul unor reglementări paralele în domeniul acordării de despăgubiri pentru daune morale persoanelor persecutate din motive politice în perioada comunistă.

Contrar susținerilor autorului excepției de față, decizia Curții Constituționale la care s-a făcut referire nu se poate aplica însă, *ad similibet*, și prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009, întrucât obiectul de reglementare al acestor dispoziții este distinct de cel reglementat la lit. a) teza întâi. Astfel, dispozițiile legale declarate neconstituționale stabileau

„acordarea unor despăgubiri pentru *prejudiciul moral* suferit prin condamnare”, în timp ce lit. b) a art. 5 vizează „acordarea de despăgubiri reprezentând echivalentul valorii bunurilor confiscate prin hotărâre de condamnare sau ca efect al măsurii administrative”. Așadar, *natura* despăgubirilor reglementate de cele două texte este diferită, în sensul că lit. a) reglementează acordarea despăgubirilor pentru prejudicii morale, în timp ce la lit. b) al art. 5 sunt prevăzute despăgubiri pentru prejudicii *materiale*. Această distincție este esențială sub aspectul regimului juridic specific și determină lipsa de incidență a considerentelor referitoare la încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.358 din 21 octombrie 2010.

Examinând dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009, Curtea constată că acestea reglementează acordarea de despăgubiri pentru prejudicii materiale reprezentând echivalentul valorii bunurilor confiscate prin hotărâre de condamnare cu caracter politic sau ca efect al măsurii administrative asimilate acesteia. Legea nr. 221/2009 este un act normativ cu caracter reparatoriu ce completează cadrul juridic preexistent în momentul adoptării sale în materia reparațiilor pentru suferințele cauzate de regimul comunist. Caracterul complementar al acestui act normativ rezultă din normele de trimitere la celelalte acte normative în vigoare din domeniu, cuprinse la art. 5 alin. (4) din lege, potrivit cărora: „Prezenta lege se aplică și persoanelor cărora le-au fost recunoscute drepturile prevăzute de Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, persoanelor cărora li s-a recunoscut calitatea de luptător în rezistența anticomunistă, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care se încadrează în prevederile art. 1, 3 și 4, precum și persoanelor care au fost condamnate prin hotărâri judecătorești pentru săvârșirea de infracțiuni la care face referire prezenta lege și care au obținut desființarea, anularea sau casarea hotărârilor de condamnare, ca urmare a exercitării căilor extraordinare de atac, până la data intrării în vigoare a

prezentei legi, cu condiția să nu fi beneficiat de drepturile prevăzute la alin. (1) lit. a), b) sau c).”

În privința acordării despăgubirilor pentru prejudicii materiale, este adevărat că textul art. 5 alin. (1) lit. b) din lege nu prevede *expressis verbis* natura acestora, respectiv bunuri *mobile* sau *imobile*, însă acesta nu reprezintă un argument suficient pentru constatarea neconstituționalității normei juridice. În acest sens, Curtea observă că, potrivit dispozițiilor de lege examinate, acordarea acestor despăgubiri reprezentând echivalentul valorii bunurilor confiscate acționează în condițiile în care bunurile respective nu au fost restituite sau nu s-au obținut despăgubiri prin echivalent în condițiile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor *imobile* preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, sau ale Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005. Totodată, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 221/2009, „Acordarea de despăgubiri în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. b) atrage încetarea de drept a procedurilor de soluționare a notificărilor depuse potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau Legii nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare.”

Identificarea textelor de lege în vigoare, incidente într-un anumit domeniu la un moment dat, și coroborarea acestora în funcție de aprecierea rangului actului normativ din care norma juridică incidentă face parte, urmate de interpretarea și aplicarea acestora în cazuri concrete, caracterizate prin împrejurări de fapt proprii, reprezintă operațiuni ce intră în competența judecătorului *a quo*. Totodată, pentru a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii, subiectele prevăzute de art. 329 din Codul de procedură civilă au posibilitatea de a promova un recurs în interesul legii, solicitând Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra chestiunilor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, în dosarele nr. 21.971/3/2010 (361/2012) și nr. 12.115/3/2010 (59/2012) ale Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 835

din 11 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. (1) pct. 1, 11 și 2 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. (1) pct. 1, 11 și 2 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Marian Florin Pîslan în Dosarul nr. 3.171/87/2009 al Tribunalului Teleorman — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 899D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei autoarea excepției a depus o cerere prin care renunță la judecarea excepției de neconstituționalitate.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public arată că în fața Curții Constituționale nu se poate renunța la judecarea cauzei.

Curtea respinge cererea de renunțare formulată, având în vedere dispozițiile art. 55 din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului [...]”.

Excepția de neconstituționalitate este o excepție de ordine publică, prin invocarea ei punându-se în discuție abaterea unor reglementări legale de la dispozițiile Constituției, iar soluția asupra excepției este de interes general. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate nu rămâne la dispoziția părții care a invocat-o și nu este susceptibilă de acoperire nici pe calea renunțării exprese la soluționarea acesteia de către partea care a ridicat-o.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, Legea nr. 85/2006, prin conținut, este o lege organică, iar textul criticat stabilește ordinea plății creanțelor, fiind cuprinse și creanțele rezultate din raporturi de muncă, asigurând, astfel, cu prioritate plata salariilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea civilă nr. 186 din 17 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 3.171/87/2009, **Tribunalul Teleorman — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. (1) pct. 1, 11 și 2 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Marian Florin

Pîslan într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale și îngădesc dreptul la salariu, întrucât „creanțele garantate au prioritate față de creanțele salariale, în procedura insolvenței”.

Tribunalul Teleorman — Secția civilă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul criticat nu cuprinde, în sine, vreo măsură de natură a contraveni prevederilor constituționale, ordinea de preferință fiind expresia principiului ordonării rangului creanțelor și este destinată să ocrotească drepturile creditorilor cu garanții reale asupra bunurilor din averea debitorului, însă în considerarea unor criterii obiective și rezonabile, în concordanță cu principiul constituțional al egalității în drepturi.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, întrucât ordinea de preferință, prevăzută de acestea, este destinată să ocrotească drepturile titularilor de creanțe în funcție de natura juridică a acestora, ordonarea categoriilor de creanțe realizându-se în considerarea unor criterii obiective și rezonabile, întemeiate pe argumente de protecție socială sau rațiuni social-economice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 121 alin. (1) pct. 1, 11 și 2 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(1) *Fondurile obținute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, grevate, în favoarea creditorului, de ipotecă, gajuri sau alte garanții reale mobiliare ori drepturi de retenție de orice fel, vor fi distribuite în următoarea ordine:*

1. *taxe, timbre și orice alte cheltuieli aferente vânzării bunurilor respective, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea acestor bunuri, precum și plata remunerațiilor persoanelor angajate în condițiile art. 10, art. 19 alin. (2), art. 23 și 24;*

11. creanțele creditorilor garantați născute în timpul procedurii de insolvență după confirmarea planului de reorganizare, ca parte componentă a acestui plan. Aceste creanțe cuprind capitalul, dobânzile, majorările și penalitățile de orice fel;

2. creanțele creditorilor garantați, cuprinzând tot capitalul, dobânzile, majorările și penalitățile de orice fel, precum și cheltuielile, pentru creanțele născute înainte de deschiderea procedurii.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) care dispun că „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 alin. (1) potrivit căruia „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte” și art. 41 alin. (4) potrivit căruia „La muncă egală, femeile au salariu egal cu bărbații”, art. 148 alin. (2) și (4) privind prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare și ducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din acesta.

De asemenea, sunt menționate prevederile art. 23 paragraful 3 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 7 lit. a) din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, ratificat prin Decretul nr. 212/1974, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 146 din 20 noiembrie 1974, art. 4 din Carta socială europeană revizuită, ratificată prin Legea nr. 74/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 4 mai 1999, art. 11 din Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 95/1949 privind protecția salariului, ratificată prin Decretul nr. 284/1973, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 81 din 6 iunie 1973.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Textul de lege criticat este cuprins în subsecțiunea 3 — Distribuirea sumelor realizate în urma lichidării, secțiunea a 7-a — Falimentul, din capitolul III și stabilește ordinea de preferință privind distribuirea fondurilor obținute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, grevate, în favoarea creditorului, de ipoteци, gajuri sau alte garanții reale mobiliare ori drepturi de retenție de orice fel.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 121 alin. (1) pct. 1, 1¹ și 2 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Marian Florin Pîslan în Dosarul nr. 3.171/87/2009 al Tribunalului Teleorman — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

Astfel, din economia prevederilor criticate, precum și din motivarea autorului prezentei excepții de neconstituționalitate se observă că aceasta este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 121 alin. (1) pct. 1, 1¹ și 2 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței nu conțin norme care să conducă la încălcarea prevederilor constituționale care stabilesc că „La muncă egală, femeile au salariu egal cu bărbații” și nici a dreptului la salariu.

Totodată, se observă că prevederile art. 11 din Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr. 95/1949 privind protecția salarială, la alin. 1, stabilesc că „În caz de faliment sau lichidare judiciară a unei întreprinderi, lucrătorii folosiți în cadrul acesteia vor avea rang de creditori privilegiați, pentru salariile care le sunt datorate cu titlu de servicii prestate în cursul unei perioade anterioare falimentului sau lichidării și care va fi prevăzută de către legislația națională”, alin. 2 „Salariul constituind o creanță privilegiată va fi plătit integral mai înainte ca creditorii ordinari să poată revendica cota-pare ce li se cuvine”, iar la alin. 3 prevăd că „Ordinea de prioritate a creanței privilegiate constituită de salariu, față de celelalte creanțe privilegiate, trebuie să fie determinată de către legislația națională”.

Or, dispozițiile criticate sunt în deplină concordanță cu aceste reglementări internaționale potrivit cărora stabilirea ordinii de prioritate a creanțelor privilegiate intră în atribuțiile legiuitorului național.

De asemenea, se observă că toți creditorii au același interes și aceeași legitimitate în recuperarea creanțelor lor, dar lichidarea bunurilor din averea debitorului și falimentul se fac în timp, în mod treptat, situație în care nu se pot recupera deodată toate creanțele. Această stare de lucruri impune stabilirea unei ordini de plată în raport cu natura creanțelor, ceea ce intră în atribuțiile legiuitorului. Or, stabilirea ordinii de plată a creanțelor se face prin norme juridice cu caracter procedural, iar, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, sens în care este și jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 22 din 24 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 253 din 15 aprilie 2002.

Față de cele prezentate, Curtea constată că nu sunt încălcate prevederile constituționale și convenționale invocate, iar excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 841

din 11 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (1) și art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionța Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (1) și art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Marco&Alex Construct Invest” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 71.160/3/2011/a1 al Tribunalului București — Secția a VII-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.053 D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 1.197 din 20 septembrie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 71.160/3/2011/a1, **Tribunalul București — Secția a VII-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (1) și art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Marco&Alex Construct Invest” — S.R.L. din București într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt contrare dispozițiilor privind dreptul la apărare și accesul liber la justiție, deoarece dau posibilitatea judecătorului-sindic să judece contestațiile la tabelul preliminar și de a aprecia asupra legalității și temeiniciei unor hotărâri judecătorești pronunțate de o instanță egală în grad cu acesta, or acestea ar trebui făcute de o instanță de control judiciar superioară în raport cu principiul triplului grad de jurisdicție ce stă la baza înfăptuirii justiției în sistemul de drept. Posibilitatea înscrierii unor creanțe, ce au caracter rezolutoriu, în tabelul definitiv, creanțe ce sunt recunoscute prin hotărâri judecătorești nedefinitive, duce la încălcarea principiului egalității. Totodată, arată că dreptul la apărare este încălcat și ca urmare a suspendărilor de drept a tuturor acțiunilor judiciare și extrajudiciare, potrivit art. 36 din Legea nr. 85/2006.

Tribunalul București — Secția a VII-a civilă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele criticate se aplică fără discriminări tuturor participanților la procedura insolvenței, nu îngăduiesc accesul liber la justiție și nu aduc atingere unicității, imparțialității și egalității justiției, fiind de competența exclusivă a organului legislativ să instituie regulile de desfășurare a procesului și a modalităților de exercitare a căilor de atac. De asemenea, arată că procedura insolvenței este una specială, instituită în scopul reîntregirii cât mai repede posibil a activului debitorului și al recuperării în cât mai mare măsură a creanțelor.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 66 alin. (1) și art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare:

— Art. 66 alin. (1): „(1) Toate creanțele vor fi supuse procedurii de verificare prevăzute de prezenta lege, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii.”;

— Art. 73 alin. (3): „(3) La termenul stabilit prin sentința de deschidere a procedurii pentru definitivarea tabelului de creanțe, judecătorul-sindic va soluționa deodată, printr-o singură sentință, toate contestațiile, chiar dacă pentru soluționarea unora ar fi nevoie de administrare de probe; în acest din urmă caz, judecătorul-sindic poate să admită, în tot sau în parte, înscrierea creanțelor respective în mod provizoriu în tabelul definitiv al tuturor creditorilor împotriva averii debitorului.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și art. 24 alin. (1) privind garantarea dreptului la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Asupra constituționalității dispozițiilor art. 66 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 Curtea s-a mai pronunțat, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 7 din 9 ianuarie 2007, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 1 februarie 2007.

Analizând dispozițiile Legii nr. 85/2006 referitoare la primele măsuri adoptate în urma deschiderii, prin sentință judecătorească, a procedurii insolvenței, Curtea a reținut că, după notificarea formulată de administratorul judiciar, toți creditorii ale căror creanțe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii vor depune cererile de admitere a creanțelor în termenul fixat. Cererile de creanțe vor fi înregistrate într-un registru, care se va păstra la greșa tribunalului. Potrivit art. 67 din Legea nr. 85/2006, administratorul judiciar va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe. Ulterior, ca rezultat al verificărilor făcute, administratorul judiciar sau lichidatorul va întocmi și va înregistra la tribunal un tabel preliminar cuprinzând toate creanțele împotriva averii debitorului.

În acest context, dispozițiile de lege criticate exceptează de la procedura de verificare a cererilor creditorilor creanțele constatate prin titluri executorii, cu precizarea ca, în cazul creanțelor bugetare, titlul executoriu să nu fi fost contestat în termenele prevăzute de legi speciale. Prin urmare, administratorul judiciar sau lichidatorul este obligat să constate existența titlurilor executorii și să înregistreze aceste creanțe în tabelul preliminar, fără a proceda la verificarea lor.

Rațiunea legii o constituie faptul că, pe de o parte, aceste înscrisuri sunt prezumate a fi întocmite în conformitate cu dispozițiile legii, în baza lor creditorii putând solicita valorificarea creanțelor acolo menționate, iar pe de altă parte, asupra valabilității titlurilor executorii, singura competentă a se pronunța este instanța judecătorească. Astfel, potrivit art. 73 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, debitorul, creditorii și orice altă parte interesată vor putea să formuleze, în termenul prevăzut de lege, contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de administratorul judiciar sau lichidator în tabelul preliminar de creanțe. Mai mult, conform art. 75 alin. (1) din aceeași lege, chiar și după expirarea termenului de depunere a contestațiilor, dar până la închiderea procedurii, orice parte interesată poate face contestație împotriva trecerii unei creanțe sau a unui drept de preferință în tabelul definitiv de creanțe, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale care au determinat admiterea creanței sau a dreptului de preferință, precum și în cazul descoperirii unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute.

2. Cu privire la critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea principiului egalității, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută, întrucât regimul juridic diferențiat instituit de legiuitor prin reglementarea criticată nu este arbitrar și deci discriminatoriu, ci, dimpotrivă, în considerarea rațiunilor expuse, este aplicabil tuturor persoanelor prevăzute indirect prin ipoteza normei, respectiv tuturor creditorilor ale căror creanțe sunt constatate prin titluri executorii. Mai mult, în ceea ce privește creanțele bugetare, legiuitorul a condiționat exceptarea lor de la procedura verificării de împrejurarea ca titlul executoriu să nu fi fost contestat, în fața organelor competente, în termenele prevăzute de legi speciale. Or, această condiție reprezintă o garanție suplimentară pentru debitor împotriva unor eventuale abuzuri, iar nu, așa cum pretinde autorul excepției, un privilegiu acordat autorităților publice.

3. Referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) și ale art. 24 alin. (1), Curtea a reținut că o atare critică este lipsită de temei, în măsura în care creanțele trecute de administratorul judiciar sau lichidator în tabelul preliminar de creanțe, inclusiv cele constatate prin titluri executorii, pot face obiectul unei contestații în justiție, formulate de oricare persoană interesată.

4. Asupra dispozițiilor art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 Curtea s-a mai pronunțat în raport cu critici și dispoziții constituționale similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 1.292 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 22 noiembrie 2011.

Cu acel prilej, având în vedere jurisprudența sa anterioară, Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate au ca scop, ca de altfel întreaga procedură instituită prin Legea nr. 85/2006, acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență și, în același timp, pe un plan mai general, asanarea mediului comercial.

Specificul procedurii a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, care derogă de la normele dreptului comun. În acest context, reglementarea prin lege a obligației judecătorului-sindic de a soluționa deodată, printr-o singură sentință, toate contestațiile cu privire la creanțele și drepturile de preferință trecute de administratorul judiciar sau de lichidator în tabelul preliminar de creanțe, chiar dacă pentru soluționarea unora ar fi nevoie de administrare de probe, constituie expresia uneia dintre caracteristicile definerii ale procedurii insolvenței, și anume celeritatea în realizarea scopurilor declarate mai sus. În absența unei atari dispoziții de lege, procedura, care de regulă are caracter colectiv, implicând participarea unui număr mare de creditori ce vin în concurs pentru satisfacerea propriilor creanțe, ar fi cu mult întârziată, situație ce ar genera o stare de perpetuă incertitudine cât privește raporturile juridice stabilite între părțile implicate, persoane fizice sau comercianți, afectând grav stabilitatea și securitatea care trebuie să le caracterizeze.

Însă, deși procedura insolvenței pune accent pe o desfășurare rapidă a procesului, ea oferă, pe de altă parte, suficiente garanții procesuale părților implicate. Astfel, potrivit chiar textului de lege criticat, judecătorul-sindic va soluționa, la termenul stabilit pentru definitivarea tabelului de creanțe, contestațiile pentru care ar fi nevoie de administrarea unor probe, prin admiterea provizorie, iar nu definitivă, a creanțelor contestate.

Prin urmare, înscrierea unei astfel de creanțe în tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva averii debitorului are caracter provizoriu, putând fi modificată oricând pe parcursul derulării procedurii, ca urmare a completării probatoriului. O garanție procedurală în plus o constituie prevederile art. 12 din Legea nr. 85/2006, potrivit cărora hotărârile judecătorului-sindic, care sunt definitive și executorii, pot fi atacate separat cu recurs, după o procedură stabilită prin dispozițiile art. 8 din aceeași lege.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

5. Totodată, se observă că, în jurisprudența sa, Curtea a statuat, de principiu, că Legea fundamentală nu consacră numărul gradelor de jurisdicție ale unui proces, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 320 din 14 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 8 noiembrie 2004.

Mai mult, art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, precum și art. 129, care prevede că „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, regulile de procedură cu aplicabilitate generală, dar și unele reguli speciale, în considerarea unor situații deosebite, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac.

6. De asemenea, Curtea reține că nu este încălcat dreptul la apărare ca urmare a suspendării acțiunilor în temeiul prevederilor art. 36 din Legea nr. 85/2006, întrucât, astfel cum a statuat Curtea în jurisprudența sa anterioară, măsura stabilită

În acest text se justifică prin natura specială a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006, procedură care impune crearea unui cadru unitar, colectiv, concursual și egalitar în care creditorii unui debitor comun să își poată valorifica drepturile împotriva debitorului aflat în stare de insolvență, în acest sens fiind și Decizia nr. 300 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 31 mai 2012, sau Decizia nr. 1.075 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 7 ianuarie 2008.

În aceste condiții, existența unor acțiuni paralele cu procedura concursuală prevăzută de lege ar produce incertitudine cu privire la masa credală, fapt ce ar face imposibilă

evaluarea activului și pasivului averii debitorului, în vederea distribuirii rezultatului lichidării.

Dreptul la acțiune al creditorilor, suspendat în temeiul art. 36 din Legea nr. 85/2006, nu dispăre, el fiind conservat prin art. 40 din aceeași lege, care prevede, de asemenea, suspendarea curgerii termenelor de prescripție a acțiunilor la care se referă textul de lege criticat. Aceste termene încep să curgă din nou în cazul respingerii sau închiderii procedurii insolvenței, potrivit prevederilor dreptului comun, existând posibilitatea exercitării dreptului la apărare prin formulările și susținerile pe care aceștia le consideră necesare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 66 alin. (1) și art. 73 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Marco&Alex Construct Invest” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 71.160/3/2011/a1 al Tribunalului București — Secția a VII-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochînțu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 842
din 11 octombrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006
privind procedura insolvenței**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

S.P.R.L. Filiala Alba, avocat Geanina Tache, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului prezent, care depune concluzii scrise și solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, întrucât există jurisprudență în materie și nu au intervenit elemente noi care să conducă la schimbarea jurisprudenței.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 19.581/3/2012, **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Orange România” — S.A., cu sediul

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Orange România” — S.A., cu sediul în municipiul București, în Dosarul nr. 19.581/3/2012 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.134D/2012.

La apelul nominal se prezintă, pentru Societatea Comercială „Fonomat” — S.R.L. din Voluntari, prin lichidator RTZ&Parteners

în municipiul București, într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate contravin art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție, deoarece modalitatea în care legiuitorul permite creditorului să își realizeze creanțele sale asupra debitorului reprezintă o constrângere, încălcându-se astfel liberul acces la justiție al unui creditor ce a formulat deja o acțiune în pretenții pe calea dreptului comun. Măsura suspendării de drept a acțiunii și constrângerea creditorului să își înscrie creanța la masa credală, sub iminența contestării ei de către debitor și a soluționării proprii contestații de către judecătorul-sindic în regim de urgență, fără administrarea de probe, printr-o singură hotărâre pentru toți titularii de contestații, nu corespund cerințelor unui proces echitabil desfășurat după procedura de drept comun, caracterizat prin asigurarea tuturor garanțiilor procesuale.

De asemenea, consideră că se creează un tratament inegal între creditorul oprit să obțină un titlu printr-o hotărâre judecătorească și debitorul care și-a gestionat în mod necorespunzător afacerile, încălcând dispozițiile legale sau clauzele contractuale cu rea-credință sau din neglijență.

Tribunalul București — Secția a VI-a civilă opinează în sensul că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens arată că procedura insolvenței a fost reglementată de către legiuitor ca o procedură concursuală și colectivă, în cadrul căreia toți creditorii unui debitor comun să își valorifice drepturile. Potrivit art. 126 din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili procedura de judecată, iar procedura specială a insolvenței a justificat instituirea unor norme de procedură speciale. Totodată, arată că, în cadrul procedurii insolvenței, creditorii pot folosi toate mijloacele procedurale puse la dispoziție de lege pentru realizarea drepturilor lor, fiind asigurate garanții în acest sens, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

În ceea ce privește pretinsa inegalitate, se arată că orice creditor are posibilitatea să se înscrie la masa credală, iar faptul că o acțiune individuală a unui creditor este suspendată de drept nu înseamnă o inegalitate în fața legii.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „*De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare,*

extrajudiciare sau măsurile de executare silită pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) potrivit căruia cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice și ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra dispozițiilor criticate în raport cu art. 21 din Constituție s-a mai pronunțat, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 300 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 31 mai 2012, sau Decizia nr. 1.075 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 7 ianuarie 2008.

Prin aceste decizii, Curtea a observat că măsura stabilită prin textul de lege criticat se justifică prin natura specială a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006, procedură care impune crearea unui cadru unitar, colectiv, concursual și egalitar în care creditorii unui debitor comun să își poată valorifica drepturile împotriva debitorului aflat în stare de insolvență.

În aceste condiții, existența unor acțiuni paralele cu procedura concursuală prevăzută de lege ar produce incertitudine cu privire la masa credală, fapt ce ar face imposibilă evaluarea activului și pasivului averii debitorului, în vederea distribuirii rezultatului lichidării.

Acest fapt nu poate fi privit ca reprezentând o piedică pentru creditorii de a acționa în vederea realizării drepturilor lor. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 64 din Legea nr. 85/2006, creditorii au posibilitatea ca, înscriind creanțele pe care le au în tabelul creanțelor împotriva debitorului, să participe la procedura insolvenței pentru acoperirea creanțelor. În cazul salariaților, drepturile acestora sunt înregistrate din oficiu în tabelul de creanțe de către administratorul judiciar/lichidator.

De asemenea, Curtea nu a reținut nici criticile de neconstituționalitate privind încălcarea dreptului de acces liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil. În acest sens, s-a avut în vedere că, în cadrul procedurii insolvenței, creditorii pot folosi toate mijloacele procedurale puse la dispoziție de lege pentru realizarea drepturilor lor. În legătură cu acestea, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili procedura de judecată, iar situația specifică avută în vedere la reglementarea procedurii insolvenței a justificat instituirea unor norme de procedură speciale. Acest fapt nu înseamnă, însă, că nu se asigură o garanție efectivă drepturilor creditorilor.

Totodată, s-a reținut că dreptul la acțiune al creditorilor, suspendat de textul de lege criticat, nu dispăre, el fiind conservat prin art. 40 din Legea nr. 85/2006, care prevede, de asemenea, suspendarea curgerii termenelor de prescripție a acțiunilor la care se referă textul de lege criticat. Aceste termene încep să curgă din nou în cazul respingerii sau închiderii procedurii insolvenței, în condițiile art. 15 din Decretul nr. 167/1958, publicat în Buletinul Oficial nr. 19 din 21 aprilie 1958. [La data de 1 octombrie 2011 a intrat în vigoare Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011. De asemenea, cu aceeași dată, potrivit art. 230 lit. p) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, se abrogă Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extintivă. În Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, prescripția extintivă este reglementată în cartea a VI-a „*Despre prescripția extintivă, decăderea și calculul termenelor*”.]

Existența riscului ca, ulterior încheierii procedurii insolvenței, creditorul să nu își mai poată recupera creanța are ca temei lipsa de diligență a creditorului care nu a acționat pentru valorificarea drepturilor sale în cadrul procedurii colective și nu poate fi privită

ca aducând vreo atingere dreptului la un proces echitabil sub aspectul puterii obligatorii a hotărârilor instanței de judecată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea constată că, în măsura în care reglementările deduse controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Orange România” — S.A., cu sediul în municipiul București, în Dosarul nr. 19.581/3/2012 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

